

35

Jos. Gabian je prišel l. 1866 in l. 1874 odšel; 42
Klajz Köhler 1869-70; Skala je bil kapelnik
mestne godbe do l. 1874 in je na čelo odšel; njegov
naslednik
+ Gree je bil tu le leto dni, je komponiral „rudol-
fovsko polko“, in odšel v Judenburg; potem je bil
vojaški kapelnik v Gradcu pri Belgijcih in
se je z svojo godbo udeležil stvaritve solen-
ske zeleznice. Po Gřečevem odhodu, pričetkom
l. 1875, je gostilničar Karl Pflieger prevzel ka-
pelnštvo pri mestni godbi in ga vodil do
svoje smrti 21. 7. 1881; njegov naslednik je bil Anton
Zeliner; v Maribor je došel kapelnik Henrik Pi-
vinger 23. 6. 1875.

Vodje mestne Kapale so bili ve-
lika postava. O Koščku iz Khandije se je pripove-
dovalo, da je bil pričetku in koncu glasbenega
komada, svoje palco ne samo dvignil, temuč
jo visoko v zrak verzgel in jo svet vjel.
Tudi urarski mojster in hišni posestnik
Goleš, je bil jako reprezentivna oseba.
Kot vodja godbe.

36. Obitelj Jelovšek, viter Fichtenau,
je bila zelo imovita; bila je lastnica Peršlina,
Porečka in Zaloga. Anton Jelovšek je bil
stalni deželni odboornik; umrl je v Boččinu
9.8.1859 v 70. letu; njegovi potomci so bili
Eugen, Iida omožena Langer pl. Podgora v Po,
ganišk, Bruno in Julija, omožena Kvecmar.

Adolf Jelovšek, posestnik Struge je umrl
12.5.1886; 76 let je dočakal.

~~Franz~~ Toussaint Jelovšek viter Fichtenau je bil l.
1809 od Francorov kot talec odveden na Lisko;
1811 in naslednje leta je bil postar.

Toussaint Jelovšek je bil 1860-69 po-
star; mestni župan in stolnik meščanske garde;
zdravja iskajoč se je podal v Lublano, a je v
tamšnji bolnišnici po operaciji 7.4.1871
umrl; pokopan je bil tu. Njegova sopro-
ga Antouje ^{roj. Burger} mu je sledila 11.4.1878; Kar

nagloma; v 8 urah je bila zdrava in mrtva,
bila je v 61. letu.

Sin Toussaint ^T se je poročil ro. d. 1878 z
Antonijo Huter iz Planine; bil je postar in stotnik
niš meščanske garde, a je umrl v mladih
letih 9. 2. 1891. njegova vdova 5. 5. 1937; njih
hči Ana ^{vij. 21. 7. 1879} se je poročila 20. 9. 1902 z Talentinom
Levičnikom, avskullantom. - 22. 1908 sv. je v 42.

Hči Toussaintova T. Santa, ki je slovela
po svoji lepoti in blagim srcem, se je omožila
z Karlovim Germ, Gustavim bratom, 17. 10. 1885.
njih sin Robert je sedaj lastnik Bojnova.

Zeloškov naslednik v županski
časti je bil upokojeni stotnik in hišni posestnik
Albert pl. Lehman. Dne 7. 1. 1870 je bil župa-
nom enoglasno izvoljen. To soglasje si mora,
mo prav tolmačiti; enoglasna izvolitev ni
bila izraz vsega mesta temuč le nemške
stranke. Slovenci so po izključnjah, ki so jih v
polpreteklih časih doživeli, spravi deli, da

96 40

pri volitvi ne bodo zmagali, in se je niso
vdelerili

6.4. 1840 je umrl ^{naslednik Adolfa Guery - bratca Ribnickega} Vincenz Marin ter.
^{nda, železnina} gorce in stotnik meščanske garde. Ime Marin
v Rudolfova ni nepopraveno; Jure Marin je bil
dve leti zapored mestni sovodnik 1898 in 99.
Vincenzov oče Martin se je sem priselil in
Dan pri Ribnici pred letom 1859 in otvoril
tergovino; z svojo soprogo je imel omenjene,
ga sina Vincenza in dve hčeri; Rosino, po-
ročeno z odvetnikom Dr. Jož. Rosino, in Geo.
ježo, omoženo z trgovcem pl. Pilbachom. Vin-
cent je svojega očeta, ki je l. 1865 umrl, le
5 let preživel; njegovega pogreba se je udele-
žila meščanska garda z zastavo povito z črnim
pajčolanom, tudi veliki boben je bil prageren
z črnim sultanom. Leta 1867 so naredili
pred Marinovo hišo verando in Kavarno stro-
vili.

V teh letih je imela Herka razen mnogo
vile, tudi obilico ratov. Pišmonovš in hišni
posetnik Mihael Avsec jih je v sveže Kopriv
vlorenske pošiljal v oddaljene kraje; celo na
Dunaj in Berlin; toda dolgega potovanja
mnogi radi niso prestali. Grčinski je
bil Langer, ki je s svojega posetka v
št. Jošta izvažal veliko množico šebel.
Avsec je postal postar v Herškem.

37. V drugem razredu ljudske šole
sem imel učitelja p. Generosa Maršala. bil
je to zaslužen guardijan, pa no tu; bil je bo-
lehen in vesen; le 4 mese je bil moj učitel in
je 6. 2. 1870 umrl; njegov naslednik je bil
p. Lele Novak, Ribničan ki je tudi sem in
Tam Kato zabavno povedal, tudi uganke
nam je stavil; toda p. Marjana mi je
bilo žal; njegovega veseliga lica sem vedno
pogrešal.

Izmed sošolcev navajam sledeče:

38
48

Bizjak Emil, 2., II. III. IV.; po prvem semestru V. je odsel; videl sem ga potem le enkrat, ko me je na povratku iz Olomuca na Dunaj obiškal. Njegov oče je bil davčen uradnik.

Lernič Alojz, 2., 7., VII. wa bila le 1. semester skopaj; 2. semester je doveršil v Parizu; postal je poštni uradnik.

~~Njegov oče, moj liunanski bater je umrl 1. 10. 1911 v Pulji; 79 let star; njegova soproga tudi v Pulji 21. 6. 1908, bila je Lublancanka, roj. Vrhovc.~~

Luber Anton pl. Otkrog, 2.; doveršil je med mesec 4. leta 1872; v gimnaziji tukaj ni bil, pač pa sta bila ^{tu} njegova starejša brata:

Emil 1865-70 III.-VIII in Anton 1865-71 II.-

VIII. vsi trije so sinovi deželnosodnega svetnika Rajmunda Luber pl. Otkrog ki je tu služboval 18 let in početkom l. 1873 v Lublano odsel.

Paul je bil tu l. 1909 nadgozdav, Janex inženir, 1856-1915, ^{je} na Dunaju umrl, Oto mladni svetnik v ^{tu} Lublani, 19. 6. 1884, ^{je} umrl.

Erbernik Alojz 2., 3.; I., II. je postal tiskar.

Hudoklin Fran 2., 3.; VIII. gl. 78.

Justin Eduard 2., 3. arhitekt me je in postal
~~pisar~~ v mladih letih na sušici umrl.

Mos Jožef in Kalyevasi 2- VIII. gl. 78.

Petrič Maks, Jož, Herman; 2., 3., 4. sinovi
davičnega uradnika. . Maks je postal tiskar,
je v Rudolfovu ostal in slavil 50 letnico svojega
tiskarskega poklica.

Pušovec August 2.; imel je 2 starejša brata,
v gimnazijo ni noben izmed njih došel.

Rohman Viljem 2., 3., IV., V., VI.; v VII. je po
prvem tečaju odšel na Severno Leško,
in je tam pričel z učenjem agrikulturne;
postal je vodja poljedelške šole na Germu.

Rosina Edward, 2., I.; sin odvetnika Dr. Jož
Rosine; je deloval na rojstnem gradu
Kamen-Mostič in umrl kot posestnik 27.4.

1899. L. 1679 je daroval za meščanski
špital Zur Rosina 150 goldinarjev.

37
45

Rorman Karl 2., 3., 4. I. jar sem ga prehitel,
on je se doveril II., III., IV.; postal je mestni
župan tu, in umrl 8. 11. 1926.

Rorman je staro ime; že l. 1515 je bil v Rudolfova
hišni posestnik Osee Rorman; dne 16. 3. 1727
je tu umrl Rudolfovičan p. Miklavž Ros-
man, letnik teologije; v frančiškovem redu
je bil 19 let.

Čevljarski mojster in hišni posestnik severno nad
Narodnim domom, Rorman je umrl nagloma
19. 2. 1873 v starosti 82 let. Njegova slava, kot
izbornega čevljarja, je donela daleč na
okrog; bil si je svest svojega dela in svoje
veljave, od tod njegovo javno priznanje gesto:
le en Napoleon - in le en Rorman!

Imel je hčer, ki se je poročila z pisarniškim
ravnateljem Francem Wagner in sina Karla,
ki je bil gostilničar in hišni posestnik;
prvi mestni svetovalec in oče mojega so-
učenca Karla.

31 4t

Rozina Franc 2., prehitel me je, a po doverjenem
I. nar. je umrl. njegov oče je bil Franz Rozina
~~poslastnik hiše št 94, tudi ta je še prej umrl.~~

Selan Karl 2.3.

Skusek Slavnik 2; I.; njegov oče je bil davčni u.
radnik; njegova mati, udova je imela hišo
tudi samostanskega verta, in hišo Lillo.

Stettel Leopold 2, 3. Njegov oče je bil čevljar-
ski mojster.

Soklič Edmund 2; prehitel me je, po doverjenem
VI. je vstopil v davkarstki urad.

Treo Karl, 2.3. prehitel me je, 4. I-VIII; postal je
Dr juris in odvetnik; bil je v glasu in kretanju
nežen kakor Sokliča in blažega serca.

Uhan Feliks, 2.3.

V mestu je bival veliki, star moč z dolg
sivo brado; poznali so ga vii z imenom
, grenadivi; često je jedel surovo meso;
hodil je bljub visokim letom zelo po kocu,
imenoval se je Uhan; umrl je 31.8. 1874.

Zavodnik Helids 2; prehitel me je 3, 4; ³⁷ I-VIII. 38
Bil je kapitelški vikar 1886 in mestni župnik
v Skofji Loki; kjer je 1.10.1902 v 42. letu umrl.
Zwergler Karl 2; 4; se je rad smejal.

38. Pričetkom oktobra 1840 me
je mati odvezla Ribiču in me dala obitelji
Gapp pl Tamerburg na stanovanje in prebiva-
no. Ta familija je imela svojo hišo na Prezgu,
ki je bila od moje rojstne hiše četrta pro-
ti vzhoda; lastnica je bila uradnišova
vdova, ki je z svojo potlojmino preživela sina
Janera ki je l. 1840 doveršil maturo in
hčerki Rozo in Majzijo. Sin je nameraval ju-
rist postati, a je kmalu na sušici umrl.
Bil sem toraj izključno ženskam izročén,
in privenati moram, da je bila njih vzgo-
ja zame zelo blagodejna. V hiši se je
vse tiho in mirno veršilo; gaspa je Ruhala,

98
42

Rozs je šivala ženstvam obleke; Mojzija je
bila le par let starejša od mene, je obiskovala
se ljudsko šolo.

V decembru ste hoteli hčeri meni naverti, da
sv. Miklavž ves iz nebes darila prinosa, - na kar
sem njima odgovoril: "kemu postavljajo kramar,
ji po tergu svoje stojnice v katerih prodajajo
Miklavževa darila, ki jih ljudje kupujejo?!"
Če sv. Miklavž vse iz nebes prinese - ni treba
ljudem se kupovati." Gospa se je pri teh besedah
nas mehnila in me pomenljivo pogledala
zdelo se mi je, da ji je moj odgovor ugajal,
hčeri pa sta svoje terditev še naprej zagovar-
jali.

Neke je gospa kuhala piščančjo
ka; pomotoma je pustila v polnem loncu žli-
co stati; piča je prišla vreti, gospe jo
hoče z žlico premešati, a od žlice obdrevi
le ročaj, ki je stal izven piče, v rokah - ves
ostali del žlice je - zginil; žlica je bila iz

svinca, ki se je v veli piči stopil.

V spomladi 1871 se je gospa za en dan v Rasen podala, kjer je imela gorodno parčico - jaz sem njeno odsotnost bristko občutil; tako zelo sem se lil na dobro gospo privadil. Jaz bi bil rad še nadalje tam ostal, ker sem biliv souje matere biliv.

Taj je dalo povod naslednjemu dogodku, nisem mogel zvedeti. Ko se je koncem julija izleko leto dotlačalo me je Ribič od Gappovih vzel in v Gradac pri Podzemlje poslal; tam je imela Ribičevka hčer Notbwego, ki je bila z ondotnim Kovačem Stojzijem N. omočena. Tam sem preživl oba počitniška mesca; v Gradacu je bila grajščina in livarna za topovske krogle; vse kar mi je bilo novega sem z zanimivostjo ogledaval.

70

38 4²

Potoki Lahinja v rače napeljane je gonila
mlinsko kolo; čestokrat sem občudoval gonilno
silo vode; nevarnost v nepotbite rabe pasti
ni bila majhna; v nesrečah ki so se tu pripo-
tile se je čisto govorilo. Nekolikokrat sem
bil v Podzemlju, v Klosteru, od koder so fran-
čiskani l. 1472 pred Turki bežali in v
Rudolfovo varno zavetje našli.

5a

117

18.7.97 99
56

1871

39. Dne 20. 9. 1870 je bila po sklepu cesarja
Frane Jožefa spremenjena s. Mr. frančiškanska
gimnazija v državno realno višjo gimnazijo.
Slednji patni so ostavili zavod: Godfried
Hlebec, Engelbert Vovk, Ehrenfried Zupet,
Eugen Hegler, Stanislav Štraber in Klemen
Zelene. Na njih mesto so stopili: di-
rektor Dr. Jan. Lindler in profesorji Fran
Vračko, Ignac Prač, Jan Zajc, Jur. Margu-
sin, Adalbert Meingast in Mihael Pečar;
Josef Svegler, fotograf, je začelno risanje
poučeval.

Direktor Dr. Lindler je sem došel
iz Senja, kjer je bil profesor; tukaj je bival
le 4 leta; l. 1874 je odšel v Gorico; tudi
tam je našel slovensko čutečo narodno mla-
dino, ki se mu ni dala upozniti. Tukaj

309
5c

je stanoval v enonadstropni, visoki nad
Kerklo stojeci hiši v bližini mestnega mlina;
dne 9.7. 1872 mu je 37 letna supruga umer-
la, zapustivši sina Konrada. Direktor
je dal gimnazijskemu poslopiju l. 1871 na
vzhodno-severni strani privedati drugo
nastropje; dne 20.12. 1873 pa je posebej
nemu občinstvu v veliki šolski dvorani
predaval o elektriki, o Geislerjevih
ceveh; poslušalce je vsebina jako inte-
resirala in po končanem predavanju
so se dale gospe in gospodje elektrizova-
ti. Dr. Lindler je umrl 10.8.1913 v 78. letu.
Dne 24.2. 71 je umrl Kanonik Jov. Zagor, ki
je 89 let dosegel.

6. 3. ^{je umrl} svetnik atoznega sodišča Jan. Ajman;
njegova supruga je pohajala iz imovite, po-
nasne Lukerjave obitelji; zapustil je sina
Viljema in hčer Angelo; njih mati je umrla
11.2.1909.

370. leta 42 po Kr. je prišel
 apostel Peter v Rim in bil tam l. 67 Krizan;
 25 let je med tem preteklo; njegovi nasledniki,
 ki v prvem tisočletju niso dosegli te dobe,
 radi tega je nastala navada, da so vsi
 temu novoizvoljenemu papežu ob častitvenju
 hkrati prijali besede: let so Petra ne boš
 videl! In vendar jih je papež Pi IX. videl
 radi tega so se obhajale velike slovesnosti
 po vsem Katoliškem svetu. Rudolfov in
 Klavdija sta bila največ 16.6. Kravno
 razsvetljena; vse mesto je bilo na nogah,
 tudi Kapitelški gospodje so se podali
 med gledalce mnozice. Pi IX. je vladal
 31 let 7 mese. 21 dni. Tudi njegov naslednik
 papež Leo XIII je učital Petrova leta;
 a je bil že zelo bolan; le za 5 mesev in 10 dni
 je prebival petindvajsetletno papeževanje
 in v Gospodu zasnal 1903.

Za razavo občinstva so sker,
 beli mnogostevilni circusi ki so prihajali
 leto za letom v Rudolfovim Kazali svojo
 umetnost t. j. gibčnost in vtrajnost svojih
 udov. Letos je bil tu circus Nava. Izpod
 strehe Pergamonove hiše je bila vrv na,
 peljana do Seidlove hiše in se tu na vi-
 solti lastni klučala; po tej vrvici so gluma-
 či, njih hčere in sinovi hodili, skakali,
 plesali, samostolnico vozili i. t. d.

Omeniti hočem še nekatero mlad-
 niko, ki so tu že več let živeli. Jan. Loger
 iz Ostrova je bil tu l. 1830 v I. gim. raz-
 Po Hil dokončanih pravnih studijah je sem
 prišel, in postal svetnik otročnega so-
 diša; importantna in vendar zelo sljud-
 na osebnost; soproga Leopolda voj. Ku-
vall, mu je umrla po rojstvu sinčka

7
26.3.1876. V drugič se svetnik Logar ni ^{39 l}
oženil, ostal je vdovec do svoje smrti 4.5.
1909, v starosti 33 let. Porokovljena hči Klo-
tilda, je z svojo prijateljico Klojzijo Rohr-
man, mlajšoo hčerko, stopila na Dunaj
v red učiteljic; sin Miroslav je dover-
sil gimnazijo in bil srečni načelnik
v Hammiku, Kočevju in tu; najmlajši sin
Leont je postal artilerijski major, a
je umrl že 12.10.1919.

39 l. Joz. Tabouré, glavni dastkar,
odlikovan z zlatim križcem z kruno, je po
svoji upokojitvi ^{1.12.1875} sprejel službo tajnika
za občino Smihel - Stopiče. Nad 25 let
je bival tu in umrl 6.8.1891. Njegov
vnuč Emil Hochreiter je doveril tu ljud-
sko šolo in vo gimnazijo ¹⁸⁸³⁻⁹¹ + on živi na Du-
naju kot upokojeni dvojni svetnik in
slavi kot skladatelj in virtuoz na
orglah.

39. b
54

Tudi inženir Jož. Leinmüller je tu
bival nad 25 let; vsakolletna popravila
starega lesenega mostu so bila njegovo
delo; vsi ki hodijo ali se vozijo po cestah
naj se ga spominjajo. Mnogo sternih
klancaev dolenjskih cest je preločil - omenim
le brežino pri Medvedovi - Clavicijski hiši
v Klandiji, cesto čez Gorjance - da se lju,
dže in živina ne mučijo po njih in se
ne zgodi kolikoli nesreč kakor prej.
Njegov sin Edmund je 1868-71 dovršil
tu V - VIII. Leta 1894 je Leinmüller
zapustil Rudolfov in se preselil v Maribor,
a se l. 1897 ga nahajamo med ^{dijaškega} udi pod
+
povnega društva.

Glavni davklar je postal Matej Furlan, da
slej davklar v Kamniku, njegov v Mokronogu
rojen sin Viktor je bil tu 1876-82, I. - VII., in
si je izvolil vojaški stan.

V juliju so stolp samostanske ^{cerkve} z rudičjo barvo polakovali, ki se je želez-
nih plošč dobro prijela.

V septembru je četrtišolec Viktor
Rosina, sin odvetnika Dr. Jož. Rosine, na
očetovem posestvu, sredi med gradščim
Kamnom in mlinom, na ozkočerni zem-
ljišču zadel v stbali na neto razpoklo.
Začel je berškati, upajoč da najde ka-
ke predhistorične predmete, a našel je
le precejšno duplino. Ta votlina je bila
naravna Klet, in ves so tam prihodnje
leto stvorili gostilno, ki je le v po-
letnih dneh obratovala; tudi me-
stna godba je tam večkrat igrala.
Na tamošnjem Reglišču si je šestoš-
lec Ludvik Jošt 9. 5. 1872 pri Reglan-
ju nogo zlomil; oždravili so ga, a še
pal je.

40 V januarju je prišel general lovski bataljon nadzorovat, v majniku zopet drugi general, ki je deželno brambo na tratah pregledoval.

Nastala je govorica da je v okolici Ler, nomlja tolpa roparjev, ki jih ovršništvo ne more ugnati. Dne 10. majnika je odšla kompanija lovcev, njim na čelu je stotnik (Kapetan) jahal, da ujamejo ali razpode roparstvo druhal.

Na praznik Marijinega vnebovzeta sta dospeli dve bateriji topničarjev z 8 to, pi. Stator večkrat je bila to leto na cesarjev rojstni dan 18 8. pri vojašnici masa, ki jo je Kanonik bral. Tudi meš, čanska garda se je je vedno vdeležila. Vojaki in garda so streljali, a to leto so tudi tupovi garmeli.

52 40

Gimnazijski pouk je nadzoroval do l.
1869 prost Dr. Anton Jarc, ki je bil tu l. 1830
v W. prvi odličnjak; doma je bil iz Ajdovca,
kjer rastejo bistre glavice. Se tisto solsko
leto so nadzirali učitelje in učence sexelni
predsednik Knes Aucusperg in nadzornika
Karl Holzinger in Dr. Matija Vrečko. Ta
dva sta poročala višjim instancijam v
tem smislu, da je vlada sklenila franciškane
učitelje polagoma odstraniti. Posledica je
bila da je število ^{dijakov} prišlo padati, razen
tega so se pojavili prizori Kallovšnik prej
ni nikdar bilo.

L. 1871 je učitel A v tretješolcu B, ki je
bil zelo nemirne narave zapisal v razredno
knjigo: B. moti pouk. Ko je videl učitel iz
razreda, je B. odperl kateder, v zapisniku
izčertal črko B. in jo nadomestil z črko

40
5j

A, da se je čitalo: A moti pouk, in Kateder
zopet zapel. Dr. Lindler je B. izključil iz
vseh avstrijskih gimnarij. Pet let poznej so se
upisovali roudolfovski abiturienti na dunaj-
ski universi. Katos deus ex machina se jim
čisto nepričakovano pridruži in jih pozdravi
kot stare znance. Osupnjeni ga vprašajo:
Kaj Ti počneš tu? Upisati se hočem v pravno
fakulteto. To ni mogoče, vsaj si bil izključen
iz vseh gimnarij, Bil sem izključen; moj
oče, višji uradnik v X, me je tam spravil
v gimnarijo, letos sem maturiral in sedaj sem
tu!

Priljudnje leto je bilo v VIII. 14 dijakov,
učitelj A se je proti njim tako vedel, da di-
jaki njegovega obnašanja niso mogli pre-
nasati in so mu potkarali, Kje je mizar
naredil vrata. Posledica je bila,

da je direktor Dr. Lindler dijake strogo
 Karnoval, ti so se čutili radi nerazlučene
 Karni učaljene in so sklenili zavod zapu-
 stiti; le 4 dijaki so v VII. ostali; ostalih
 so je nastopilo pot v Retto. Šli so se
 na glavnem tergu pred rotovžem in
 najeli so si godbo. Slovo je bilo v serce
 segajoče. To je godba zaigrala znano
 melodijo:

Muß ich denn, muß ich denn,
 zum Städtchen hinaus - ?

so dijaki pozdignili v poslovitev ^{svoje klobuke} in
 na skrisnem ^{se} je marsikatero oko po-
 solzilo. - V VIII. vrstred so se le 4
 dijaki vrnili. Časi zlata dijaške
 prostosti so minuli, ostra sapa je zapi-
 hala - a dobrega sadu ni rodila.

5/10

129

20.7.1947

41
5R

1872

41. Leto 1872 se odlikuje po visokih obiskih, ki so v Radolfov dospeli.

Župan Alb. pl. Lehman je le 2 leti županil, na njegovo mesto je bil izvoljen 25.1. lekar Dominik Rizzoli. Na večer mu je meščanska garda z godbo priredila podobaico. Ime Rizzoli se tu nahaja že l. 1792, l. 1830 je bil Joz. Rizzoli v III. raz. Novoovoljeni župan je bil tretji Dominik, ker sta se tudi njegovo oče in stari oče tako imenovala, a ko je to kerkstro ime v potomcu izginilo, je propadla in izumrla sbitel.

Janez Gregorič, dvojni hišni posestnik, je zadet terno; posledica je bila, da ga je zadela krap in je naglo umrl 20.1.; mesec po, zneje je umrl najbogatejši meščan Jan. Flo. Ševar, in zopet mesec pozneje davkar Jan. Škola; ta je v gorah zašel, je moral tam

prenoviti in se je prehladil 16.3.

Gimnazijsko poslopje je imelo na vzhodni strani strehe stolpič; 1/4 ure pred pričetkom pouka je zvon v stolpiču vabil dijake v šolo; ta stolpič so v početnicah 1872 odstranili in ga z vidanim stolpiki podobnim odločili; ni so ga postavili ^{nad} na strehi, srednjim odram pročelja, nadomestili; tudi od tu je zvon klical dijake. K pouku dotler ga ni odzvela prva svetovna vojna 1914-18, katero sto tise drugih zvonov; ni so habsburški cesarski vodovini pogrebno pesem zvonili.

Dne 18. jul. je došel v Rudolfov cesarjev stric, nadvojvoda Albrecht, da nadzoruje lovski bataljon. Njemu na čast so postavili na mostu slavolok z napisom: Hoch dem Sieger von Custozza; v mesto se je peljal med nebrojno množico zastav & katerimi so bile hiše okrašene; z rotovža je vihraba

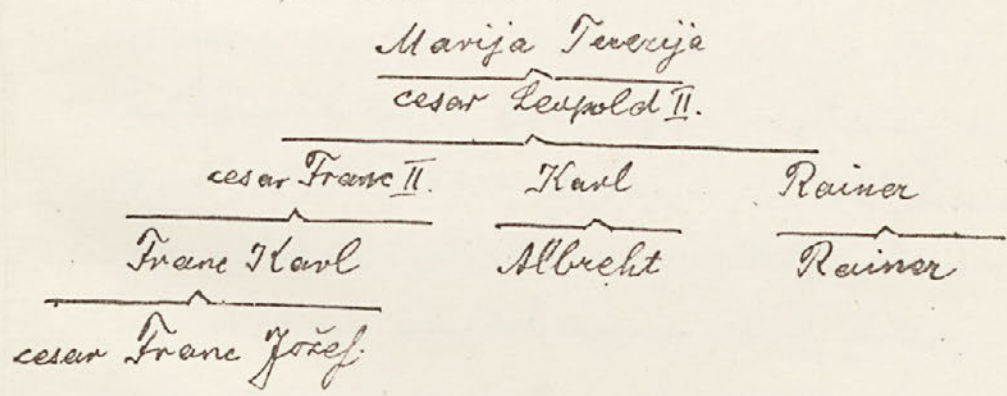

velikanska črna rumena zastava. Na veser
je bilo mesto bajno razsvetljeno; nadvojvoda
da, ki je stanoval v hotelu K soluce' si je
razsvetlavo ogledal. K slavnostnemu obedu
so bili povabljeni načelniki različnih uradov
z računom ki mu ga je predložila hotelirka
Reither pa nadvojvoda ni bil zadovoljen;
bil je mnogo previsok; na rotovžu je raču-
hteval da se račun po tobičajnih cenah
stkeči; plačal je ves račun, toda prestano
za mestne reverze odmenil; drugi dan se
je nadvojvoda odpejal.

42. 21. julija je dobila sanostanov cer-
kev novo sgrajo pred velikim altarcem in sive-
ga marmorja; jato lična je bila, toda nek-
liko presibka; v porcijunkuli navala po-
božnih vernikov ni mogla vzdržati in
se je poderla; žušenno so kmalu zopet po-
stavili in jo krepkeje podprli.

Dokladi predsedniki so Rudolfov pogosto obiskali in bili vsakdar sijajno sprejeti. 6. 5. 1868 je prišel Sigmund pl. Hou nad-Eylesfeld; 3. 6. 1869 ^{Unverz} Carlos Auesperg, oba sta se za gimnazijo zanimala; 26. 8. 1872 grof Auesperg.

2. septembra sta nadzorovala dva gene- rala na tratah vaje domobranbovcev; to je bil le praclodium, ker 8. 9. na mali Ima, vin je došel nadvojvoda Rainer, veljavni poglavar domobranbe. Albrecht in Rainer sta bila bratranca; nista bila prava stujca cesarjeva, le običajno se je tako govorilo. To rodstvo se razvidi iz sledeče tabele:

42 5 B

Najvojvoda Rainer je prišel v mesto ob
11^h po noči, kjer ga sprejela veličastna raz-
svetljava. Hoteliar Reicher je pa tudi njemu
vaccin prahudo zapolila; je prejela le pri-
stojni del, ostalo pa mestni reveži.

Vokitsbui so bili tu zopet godei na lok
iz Starlovih varov, več let so sem prihaja-
li in klasične komade izvajali.

11. 11. je pel v Kapith novo mašo
p. Konstantin Luxer, frančiškan, pridigal
mu je direktor p. Bernard Tour. Obitel
Luxer je imela l. 1792 hišo; l. 1809 je bil
Tram Luxer nadporočnik meščanske garde
in črne vojske. P. Konstantin je bil lektor
teologičnih ved, guardijan, definitor, dva-
krat, 1898 in 1901, provincijal in tudi
apostolski vikar v galiski provinciji.
Pri umesčenju Kapitalskega prosta Dr. Prošjana El,
berka, 10. v. 18⁹⁸ je imel p. Konstantin slovesen
cerkveni govor.

73

42, 54

Tergovec Oblak je kupil Swingerjevo hišo v Smihelu z posestvom, ki ga potok Terka voda obdaja; v hiši otvorena gostilna je po pretetku nestolito let prenehala. ¹⁸⁷⁸
od Oblakovih je kupil vse ležice inštye ⁴¹
tergovec Friderik Tandler.

Henrik Tandler je tiskal gimnazijsko inštye l. 1830 z naslovom: *Juventus sacra. reg. gymnasii Rudolphswertensis ex moribus et progressu in litteris sensa.*

V 6 razredih je bilo 141 dijakov med njimi 18 odličnjakov; Rudolfov je bilo 18 med njimi 1 stipendist Streha.

Maria Tandler je tiskala 1848 Slovenski Blatt. Konstantin Tandler je bil kadnji tiskar in se je ^{po l. 1855} preselil v Gradec.

Proti koncu leta se je pojavila vročinska bolezen; njej je podlegel 1.12. svetnik okrožnega sodišča Dr. Karl Wolf. Po pogrebu slovesnosti je ležal še eno noč v mrtvašnici, ker je bil morebiti le navidezno mrtav.

58⁴⁹

Lj. učitelj 3. razr. je bil p. Amond Mauer
iz Zagradca; učiteljeval je tu 1863-82. Moji
součenci so bili

Bartel Matija iz Mirne peči 3., 4., I. potem je ostal
pri poljedelstvu na očetovem domu.

Berwar Franc 3., 4., I., potem sem ga prehitel; do-
versil je 1875-89, I.-VIII. in je postal davkar, bil
je 3. in najmlajši sin zdravnika Val. Berwarja
L. 1865-72 je Berwarjev prvorojenec ^{Fanex} doversil tu
I.-VIII. in je postal uradnik pri mornarskem
Komisarjatu v Pulju, pa je zapustil po nekoliko
letih to službo in se je podal v Kapucinski red.
Glavovernik Fanex iz Stične, moj sošolec od 3.
do mature. Njegov oče je ostal na svoja stara
leta sodni pristav v Ljubljani, od tam je L.
1872 tu sem prišel. Radi pomanjkanja
sodnijskega izpita je obličal v pristavnstvu
in je bil kot tak upokojen. Z svojo soprogo

sorodkinjo stiškega župnika Janera Hineka ^{5t}
 je imel 3 sine; vsi trije so gimnazijo tu
 doveršili; oba starejša brata skupno l. 1878.
 Ludwig je vstopil v Mariboru v seminarij;
 Jan. Hinek, Metličan je bil 1881 posvečen in
 glasheno nadarjen in je za svojo demantno
 maso 1881 zložil Koračnico. Isto nedeljo v
 juliju je slišala Stična to Koračnico dva
 krat; ob 6^h zjutraj, ko je šel demantnomasnik
 Hinek v cerkev, in ob 10^h, ko je novomasniki
 Ludovik Hledovernik v spremstvu p. Hugo
 Lina Sattnerja Gloria zapel. Ludwig je
 v mladih letih kot izboven organist
 in stolni vikar 14. 1. 1892 v Mariboru umor.
 Njegov brat Aleksander se je v pravne študije
 podal, bil je Narodov' dopisnik že
 v gimnazijskih letih in potem notar
 v Kostanjevici, od tam se je preselil v
 Ljubljano kjer je mnogo let deloval;

5u 48

z svojo soprogo je imel hčer, ki je shvela
radi svoje velikosti. V svojega najmlajšega
ga sina Janera je bila mati vse zaverovana
ni hotela videti njegovih napak, on jo je po-
re nos vodil. Bil je moralno potvarjen že
kot 8 letni deček, ko je iz Lornomlja prišel

Tvec Martin iz Lomica, 3. 4. I.-VII., je moral kva-
jakom oditi

Hnafele Alojz iz Lomihela 3. 4., oče je bil Projač;
starejši brat se je v Kandižo priženil.

Hopač Leopold, 3; prehitel sem ga.

Hos Jož. iz Zabjeverasi, 3. do matura.

Lapner Jož. 3

Oguljin Anton iz Lerovca v Belokrajinu 3.-VI.

l. 1872-80; odsel je z škofom Jan. Vertinom,
Lornomalcem, ki je bil tu 1859-62, I.-IV. v
Ameriko, in je tam svojemu blagemu značaju
primerno duhovniško dostojanstvo dosegel.

Pauna Rudolf iz Tersta je tu stanoval pri
svoji teti, trgovčevi soprogi Mariji Mastelici

50 43

roj. Parma, v Kandiji, doveršil je tu svo ljudsko
išbo in je bil moj svoblec do jilija 1974. V njem
je plula vroča laška kri, ki se dokumentirala
v njegovem stasu in kvetanju. Enako tudi v
njegovem starejšem bratu Vincentju Parma, ki
je bil tu 1841. l. le v III. in slovi kot sloven-
ski skladatelj.

Njih oče policijski svetnik Janek Parma je od
kapi zadet umrl 13.12.1895 v Meliki, imel
je 3 sestre, Marijo Kastelic, ki se, ko je njen
sin Franc preozel trgovino v Kandiji, v Me-
thiko preselila in je tam 24.2.1899 v 69 letu
umerla, Alojzijo Prosenik v Meliki, in dav-
karjevo suprogo Antonijo Klozar v Meliki, ki
je 4 dni za svojo sestro Marijo Kastelic, 28.2.1899
umerla.

Dva Antona Klozar sta tu studirala:

Klozar iz Ribnice, 1859-69, I.-V.

Klozar iz St. Vida, 1864-90, I.-VI.

Setinec Benjamin iz Kostanjevica 3.-III.

2.
 je umrl v 21. letu na jetiki v Veliki noči 1884.
Županič Janer iz Podturna pri Toplicah 3. - VIII.
Zavodnik Karl iz Züriemberka, Feliksov
 brat 3. 4. je odsel v Sluzjjevišč, a je umrl
 kot bogoslovec 11. letnika 1885.

22. 7. 1944

44

1873

512

44. Od Kar je prenehala Tandlerjeva tiskarna obratovati je Ljubljana preskrbovala Rudolfov & tiskovinami; v tem letu se je tiskar Vincenc Prober tu naselil in odprl svojo tiskarsko obrat v Florijan Semenuvi hiši št 72.

Her je v Belitrajini varšajala živin, Ma Kuga je došlo iz Ljubljane 16. 1. 1944 moš polka Flohenlohe, da napravijo kordon proti stujerim krajem; v kljub tem varnostim naredbam je izbruhnila živinska kuga tudi v Rudolfovu v početku decembra.

21. jan. je vdsel 17. lovski bataljon; sem je došel zopet 19. lovski bataljon, brez godbe.

29. jan. so se versile volitve v mestni zbor pri Katerih so meščani složno nastopili. Izvoljeni so bili v 3. vrzadu: Rivoli,

44
5^{1/2}

Rorman, Kalci, Ferd. Seidl, Oblak, Duvini;
v 2. razr. Dr. Pučan, Glowski, Kastelic, Mehora,
Pauser, Vidic; v 1. razr. Lehman, Dr. Skedl, O.
gonove in svetnik abvoj. sodišča Dr. Leitmeier,
ki je se le v decembru nametu umrlega Dr.
Karlu Wolfa došel, Wagner.

Dne 19.4. se je poročila nadvojvodina
Gijela, cesarjeva hči z bavarskim princem
Leopoldom. Mestni zbor je radi tega skle,
ugledstvorati
nil Gjzelino ustanovo v vsakoletnem znesku
50 goldinarjev za dijaka domačina. Hvaležno
moram priznati, da sem tudi jaz 4 leta to
dobroto učival. Kdo jo je pred. menoj in
mel, mi ni znano; za menoj pa jo je, če se
ne motim, Gregorij Viktor prejel.

Dne 7. junija se je sločil temeljni kamen
za Narodni dom. Vse hiše okoli bodočega
doma so bile okrašene z zastavami, le

na pol poderta Košičeva hiša se ni soglašala z slavnostnimi obredi. Ob 7^h zjutraj so pripeljali ovenci temeljni kamen od Kamnoseka in Peršlina, ob $\frac{1}{2}$ 9^h je bila peta masa v Kapitlu, ob 10^h so se pričele slovesnosti vlaganja. Nebovna množica ljudi je prisestvovala svečanosti, petje in godba se je razlegala daleč na okrog. Govorili so Dr. Zarnik in Dr. Vošnjak iz Lublane, Pfeifer iz Kerškoga, Moravil in baron Vranicani iz Metlike. Slovesnost se je zaključila z Simon, Davovin Jendovo himno: Naprej zastava slave! a Tabora v Rudolfovu ni bilo; menim pa, da je vlaganje temeljnega kamna, glede vkrpitive narodnega duha na Dolenjskem, toliko pripomoglo, kolikor so to tabori učinkovali. Prvo leto se je pridno zidalu; še pred nastopom zime je bil Narodni dom pod streho.

Brata Simon in Davonin Jenko sta
 imela strica p. Miklavža Jenko, ki je bil tu
 profesor 1839 - 51. Ta je Simona v Russkov
 pozval in zanj skrbel do teler je doveril
 vseh 6 gimnazijskih razredov. Stric ga je učil
 francosine, laščine in slovanskih jezikov.

45
66

45 Vapnilu sta bila tu dva genera
la. 10.5. je bila vojaški nabot, načeloval mu
je maršal-poročnik Pirkler, v juliju je dospel
12 oficirjev generalnega načelnstva, da
narisajo natančni zemljevid okolice v
primeri 1 cm = 750 m ali 1000 korakov. Rudolf
ina znanstvo: pas (zone) 22, razpredel (sol,
lona) 12 in se razteza na severu od Velic
verha (severno od St. Vida) do Lutovce v
boštanjski župniji; na jugu od Seč v
polomski župniji pri Hlinjah, do so. jederti
na Gorjancih. Oficirji so vse avstrijsko ce-
sarstvo na tate, enako velike dele, karto
grafsko upodobili.

Anstran mostu je v Handiji prva
hiša na desni strani mitnica, druga Fovšek,
tretja in zadnja vulgo Strambel; na levi
strani trgovec Kastelic, mesar Pučar,
Stember, Pelt mizar, Polnar Kovac

45 60

zadnja hiša je bila last Dularja iz "Väute",
v njej je stanoval kipar Huslan.
Na metliški cesti je bila Staničeva hiša, Moč,
naršičeva, Medvedova - Clavijeva, po presledku
Dergančeva in Potokarjeva - Legova. Na "Ho"
stanjeviški cesti na desno so stale hiše Kruja,
ča Fišerja, Mohorčičeva, Hočjačeva, Košic,
Kova, zadnja je bila Knerova, na levi strani
Uinšišarjeva, Pugelnova, Majntingerjevi dve,
nasproti mitnici ^{je bila} tergovina v kateri je Kri,
štof propadel, za njim ravno tako Benedikt,
trafiko je vodila gospa Omeje, nad trafiko
je bila gostilna Jakše, v tej hiši je bival
ihar, na njegovo ime se ne spominjam, v na,
slednji hiši je bival Mlobučar Kunc; onstran
studenca usnjak Brubc, perica Pica in
zadnja hiša je bila barvarja Kopača, rodom
Korošca.

Dne 14. junija je nagloma umrl
mesar Qučar; njegovo hišo je kupil mesar

Frane Pintar in v njej otvoril gostilno, pri
 lipi. V tej hiši je dobil stanovanje profesor
Frane Suklje z svojo novoporočeno soprogo
Roko roj. Rokina.

26. junija je došel iz Ljubljane zobozdravnik
Pajhel, ki je tudi prihodnjega leta sem prihajal.

Toča je 19. julija pobila Teriško goro in mnogo
 drugih krajev v okolici; taka nima ob-
 iskuje lepe, nadovitrne dobenjske podbojine
 prav pogosto.

Od posestnika Skrema je kupilo mesto 3.10.
 mln za 17.500 gold. in ga je dalo v najem
Rozmanu in Mechovi.

Obitelji Skrem vem le malo; bila pa je
 zelo imovita in ugledna, dvonadstropna
 hiša na velikem tergu je bila Skremova.

Ferdinand Skrem je bil l. 1862 član Ra-
 zine; l. 1875 je postal postar v Planini
 pri Raketu; njegova hči Paula se je

omročila 30.3. 1880 z poročnikom Karlom Krausem,
njen brat je postal Kontrolor pri davkaviji v
Ribnici 1887.

Skrom Mellsander in Lodi 1856, I. Frane in
Metlika 1866-70, 4. - IV. Viktor iz Rudolfova
1866-72 1. - III. ~~ni bil tu, tamose iz Metlike vjese~~

Veliki posestnik Anton Smola se je poročil z
Meltildo Skrom, ki mu je 6 sinov in 4 hčere
ročila.

Dr. Andrej Vojška, svetnik okrož. sodišča je bil
poročen z Berto Skrom, in je v Skromovi hiši
si stanoval, št 91.

46 Okrajni zdravnik Dr. Sigmund Rucar je
bil radi svoje narodne zavesti 15.10 služ.
beno v Hločevje premesčen; na njegovo mesto
je sem od tam prišel Dr. Ferdinand Böhm
Dr. Rucarjev sin izvešban pevec, je slovel
po svojem junaskem tenorju.

46

Petindvajsetletnica vladanja cesarja be
Frane Jožefa se je 1. in 2. decemb. slovesno obha-
jala. Kraljevski nadvojvodine Griske
19. aprila, je mesto na večer 1. 12. zadržalo
v veličastni razsvetljavi. Poseljeno lepi trans
parenti so bili na rotovžu, vojasnicah, v
Krajnem glavarstvu, gimnariji, tiskarju
Bobne, usnarju Vidicu, Kapit. stolpu
i. t. d. Naslednji dan slovesne službe božje
ob 8^h v samostanski cerkvi za gimnarijo,
ob 10^h v Kapitu za vse javne urade, kar
se je sploh pri vsih dinastičnih slavnos-
tih vsakokrat zgodilo. Da je mestna
garda in njena godba pri teh sloves-
nostih sodelovala in jih bistveno povečila,
nila, se karume samo ob sebi.

Le eno šolsko leto je tu poučeval novoro
slovsje profesor Jov. Opinec 1873; spisal je gle.
dališko igro: "v Lublano jo dajmo."

47 Mnogim ljudem se je l. 1873 srečno pričelo, a žalostno končalo. Reseda napredok je navduševaljala ljudi; vse je hotelo biti napredno. Posebno Dunaj je hotel korakati na čelu napredka; da to vsemu svetu postane, so otvorili dunajski velmogošči svetovno razstavo. Vse kar je imelo dovolj denarja, je vze lo na Dunaj si svetovno razstavo ogledat. Tudi Kranjska dežela je bila častno zastopana. Vitoz Franc Langer je dal v Mandiji pri kiparju Plušlanu narediti dolenjski korole-dvojnik; predno ga je poslal na Dunaj je bil na ogled postavljen. Delo je bilo vrlo dobro in smo se Dolenjci z njim lahko ponasali. Tudi nekoliko

47
69

Rudolfovcianov se je na Dunaj podalo var,
stavo si ogledat.

Duh napredka je ljudi omamil; prepo-
veršno so živeli, mesto rednega dela
je bilo vsakoverstno veseljačenje na
dnevnem vedu, niso računali in njih
stroški so presežali dohodke in pričē-
la so se podirati velika podjetja, ban-
ke, kramlnice. Tovarne so zalagale
z blagom veletergovce, in ti, male ter-
govce na kredit. Ker so pa mali tergov-
ci čez mero živeli, blaga veletergov-
cem niso mogli plačati so prišli na
boben: mala trgovina se je zrušila.
Enako se je zgodilo z veliko trgovino
in tovarno. V Rudolfovu sta v hiši
gospa Amalije Roxina št 94 napove,
dala dva trgovca zapoved Konkurz,

Maptinger in Humer; Cornic je dvalbrat ^{6h}
propadel, Rivrolijev brat Klojr je imel lepo
tergovino v špitalski ulici v Ljubljani, s^{ta}
je v^oskoni žvižgat; tudi Karl Seidl je u,
stavil svojo stollarsko obert in je mesto
zapustil; Durinis je trgovino za pol leta ustavil.

Tudi denarni ravodi in hranilnice niso
mogle obstajati; mnogi hranilci, ki so imeli
svoje težko prislužene prihranke v hranilnicah,
so vse izgubili, a tudi Langerjevo
• grajsčine so se v svojih temeljih pretresle.
• Če kdo je pametno in varčno živel,
je prenesel te čase brez škode in takih
mož je bilo še dokaj, ki so se naprednemu
napredku uporili in so le z postopenim
neumovnim delom napredovali.

V tej dobi sta živela dva sploš,
no znana moža, grobovtop Petelin, in
mestni stražnik Adamec.

4.8. Na Alojzijevo dan smo imeli slovesnost prvega sv. obhajila. Zbrali smo se v 3. razredu, od tam nas je katehet p. Metod Poljansček v pluvialu v cerkvi peljal. Med prvoobhajanci sta bila tudi Karl Rozman, sin prvega mestnega svetovalca, in Emil Pizjak, čigar oče je bil davčni uradnik. Rozmanov oče nam je preskerbel južino v berlinskem gradu, kamor smo o 4^h popoldne odšli. Pogostenci smo bili z belim kruhom, mlečno kavo in iabornobesnimi, sladkimi čišnjami. Na povratku čez Kapitelški hrib smo morali marsičati kakor vojaki pod poveljstvom Pizjaka, toda se je pred Rozmanovo hišo v imenu nas vseh g. Rozmanu za prejšnjo pogostitev glasno zahvalil in svoj govor končal z tritratnim "živijo!"

Ustopivši v 4. razred smo dobili tu dva učitelja P. Sigismunda Jeraj, in njegovega pomočnika p. Ehrenfrieda Zerpst. Ta je

48 68
bil Lublančan se precej mlad in je bil
v letih 1868-71 na gimnaziji zaposlen, 1871-75
na ljudski šoli; potem je postal gvardijan v
Kamniku, zatem je bil v Lublani in v letih
1890-94 zopet ljudski učitelj v Rudolfovu.
Ker je bil Lublančan in prej gimnazijski učitelj
se je odlikoval po neki eleganci od mojih do
sedanjih učiteljev; imel je skorje ki so škripale,
z njimi je ponosno po učni sobi korakal.

P. Sigismund je bil postaren go.
spod, njegovo vitko visoko postavo je držala glava
z vencem srebrnih las. Rojen je bil v Zapogah
pri Šmledniku, okraj Kranj; po dovršenih solah
je bil tu sem za učitelja poslan, kjer je delo
val 41 let. Še predno sem postal njegov
učence v 4. razredu sem bil z njim dobro znan.

Bil sem namreč že par let prej pomo.
žen ministrant - nekoliko časa sem tudi v
Kapitlu ministriral in tam celo nekaj krajcar,

jev zaslužil, cesar v samostanu ni bilo, a
 vendar mi je bil Kapitel preveč od rok - vajun
 tega sem bil p. Sigismundov pomagač pri nje,
 govih delih v šolskih sobah. Kot direktor me
 je večkrat potilical, da sem pod klopni po.
 gledaval če so deske kaj poškodovane ali če
 na njih nastaja gobe, te sem moral jaz odstran
 niti; poškodovane deske je pa p. Sigismund
 sam popravljal, bil je več mirar in imel
 vedno potrebno orodje in Rake deske z seboj.
 P. Sigmund je imel lep, sonoren glas in je pou,
 čeval petje, kar pa mi nismo upoštevali
 kot učni predmet in smo se. derli na vse
 gardo. Pri pravih šolskih predmetih je
 pa vladala stroga disciplina; ko pa je mi.
 nula ura pouka je bilo tudi resnobe ko.
 nec. Nekje sem jaz ves razred iz tira
 spravil. V nižjih treh razredih smo pred
 poukom in po končanem ^{končanem} glasno slovensko
 +

molili, tudi v 4. razredu je bil ves pouk⁶²
slovenski, molili smo pa nemško. Po pouku smo
tako molili: Segne Vater diese Lehren,
die Du durch des Lehrers Mund,
Deinen Kindern machtest kund...

Neko popoldne sem jo pa jaz glasno vokal:
Segne Vater diese Lehren,
die ^{du} durch des Lehrers Mund
und durch Pater Sigismund

Vsi so me pogledali, tudi p. Sigismund, ki je
pa dalje v molitvi vztrajal in karburkano
situacijo v pred spravi. Po končani molitvi
so vsi odšli, jaz sem moral ostati pričakujče
zaslužene kazni. Pa je m' bilo, p. Sigismund
me je posvabil in me izpustil.

P. Sigismund nam je dajal precej težke va-
ženske naloge, večkrat je povdarjal: račun,
nati znati mora vsak človek, sicer teypti škö,
do. Dymed pater ki sem jih imel za učitelje

48
6m

v ljudski šoli je bil P. Sigismund najboljše; imel je dobro metodo in veliko potrpeljivosti. Glede njegovega vedenja moram priznati: p. Sigismund je bil svetnik. Cesar ga je odlikoval za njegove zasluge z zlatim križem z krono. Slovesnost izročitve cesarskega priznanja se je vršila v gimnazijski dvorani; v nezgovornosti ljudske šole in gimnazije; ostrijni glavar Ekel je pripel 'ponižnemu' menihu Križec na redovno haljo; na kar se je odlikovanec spoštljivo zahvalil. Nosil pa p. Sigismund ni, le ko je prišel doželni predsednik knez Lotar Meternich v Rudolfov, in se je sprejema udeležila vsa šolska mladina, si je moral p. Sigismund zlati križec z krono pripeti, storil pa je to na tak način, da se je le od ruščega traku ^{le} mal^o pram videl.

L. 1877 se je p. Sigismund od šole poslovil, bil je pa še potem učitel bratov laikov in vikar. Bolan ni bil; zadnji dan njegovega življenja

mu je zjutraj pri molitvi na klope prišlo slabo, peljali so ga v njegovo celico, poddelili mu su poslednje olje, sv. popotnica ni mogel prejeti; ob 10.^h dopoldne je svojo blago dušo izdihnil. 18 jan. 1882; imel je zelo slovesen pogreb, ki se ga je osmošolec, radi bolhani visem mogel udeležiti.

V poročilu l. 1841 tolarji p. Sigismund od ličnjake, ki v prihodnosti ne bodo dobili nič katkih daril; l. 1872 se poslavlja od wien, seo H. parreda; l. 1873 objavlja št. 17-32 nove solne postavne; l. 1874 pa na nazoren način razklada različno med stervo in novo mero in uterjo.

24.7.1749

49
60

1874

49. Rudolfov je bil v tem času vo-
jaštvo in uradniško mesto. 31. 5. je nadzoroval
lovski bataljon general-marsal Jahn; 16. 7. sta
bila 2 generala nadzornika in 9. 10. general
Smertling. 3. marca je došlo iz Lublane 862
mož Krimjskih Zamercev, polka baron Kuhn, št.
17 na potu proti Slovvaškem, Kol Gordon pro-
ti živinski Kugi, ki je se vedno tu in tam na-
stopala. 16. aprila se je poslovil 109 lovski ba-
taljon, ki je tu 4 leta bival; 3. maja je
dospel 7. lovski bataljon; koncem avgusta so
se veršile velike brambovske vaje na tratah;
razen tu garnizijskega brambovskega batal-
jona, se je sešlo še 800 mož brambovcov R
vajan; ti so v vseh privatnih hišah in v
kolih v vaseh stanovali, v mestu je vo-
jaštva Kar murgolelo.

15.4. so visjo saxo prejeli nekateri brambouki
oficirji, 13.11. nekateri lovski oficirji, obahrat
je zapel boben. in je godba slavnostno zadonela.

Ostrebuis mostu je imelo voj širok
čoln, ki je bil vedno pod mostom zasidran;
tudi nekateri privatniki so imeli svoje čolne,
tudi tisti z siljastema koncema, le za svo
osebo prirejani so se pojavili, v aprilu so si omis
lili neti uradni velik čoln, ki je imel mivo
in streho, stal je 27 goldinarjev. Na predvečer
10. januarja Nepomuka je Karla oživela pomno,
gih na njej plavajočih lučicah.

To leto so maxintere hiše svoje gospodarje
menjale. Vitor Langer je kupil od Kottlarja
Gorena hišo za 1600 gold, Ferdinand Seidl
od Karla Seidla za 7000 fl., Jeremaa iz Loe
od Terezije Rixoli za 1300 fl.; v tej hiši v bli
žini vujainice, je otvorila gostilno. med
gosti ki so to pisroto gostilno obiskovali
je bil tudi upolnojni profesor Janer Ferdina

a

a

49

postvečerja se mu je dopadla, se bolj pa
"formanca in jo je za svojo ženo vzel, ta"
ko si je ta *passer solitarius* po mnogih
letih samčevanja pripravil prostor, na Kate-
rem je do svoje smerti sladko počival.

161

V Smihelu je bil učitel in orga-
 nist Alojz Jeršič, je lepo igral na novih
 orglah, ki jih je Mandlin in Trebnja zgotovil.
 Kot ljudski solar sem bil čestokrat v Smihelu
 pri službi božji; sem bil vsakokrat dobro
 došel, ker sem z nogo meh pritisikal. Jeršič
 je imel lepo brado in sonoren glas; poro-
 čil se je v Rudolfovu 9. 2. 1874 z Amalijo
Andrej. Po njegovem odhodu je postal
 njegov naslednik prečenski učitel in orga-
nist Novak. Jeršič je odšel za raduči-
 telja v Trebnje.
 Pri Andreju so stanovali mnogostevilni di-
 jaki, klobučar in hišni posestnik se je za
 svoje dijake, če je bilo potrebno, krepko
 potegnil. Karl Andrej je nastopal sa-
 mozavestno kot mesčan.

74
H9 50 6.5

je bil tudi upokojeni profesor Janaž Sardina,
postržba se mu je dopadla, še bolj pa Jerman,
ca in jo je za svojo ženo orel; tako si je ta
pavec solitarnus pripravil prostor na Katerem
je do svoje smrti sladko počival.

50. O polstnih dneh je bila mnogokrat huda
suša; oster Antony Frans Kastelic iz Kandi je v
tarih prilikah vodil procesijo k sv. Anni na
Grabnu; zbralo se je vsakokrat precej ljudi.
Jaz sem se par let tarih procesij udeležil.
Kastelic je bil prej trgovec z suho rabo;
njegova molitev ^{je bila} krepka a tudi smejna, ker
je hotel sv. Anni priuiliti, da morda dež
izprositi. 7. v. 1874 se je poročil z udovo Sternbur.

V majniku je dobila Kapitelška cerkva
Kas nov Križev pot; blagoslovil ga je p. Nor.
nard Vokk; vsaka tabla je stala 100 gold.
v romanski cerkvi so obesili table z gotičnimi

59 65

leseniimi oltoviji; oltovski fiol pa niso in leso
tenue iz papirne masse. Tega razum mene
berilone nihče ni vedel, jaz sem prihajal večkrat
h Miranju Kušlanu; netovč ravno to je o.
Kraske glatil; opazil sem da oltovski niso
beseni ampak iz starijega papirja. Klada
je sta Imihelika praveca sv. Rešnjega
Telesa mimo hne v kateri je Kušlan stano,
vel, je oltavil oltava z solhami in podobami
svetnikov, ki jih je v delu imel in na ta
način veliko odgovornost vzbudil.

To leto so bile tukaj prve javne porotne
sodbe; vodil jih je sodni nadsvetnik iz Grad.
ce, Heinriches. Na zatojno klop sta
se morala z duhovnika usesti. 65 letni
sodratki župnik Joz. Lesjak je bil obdeljen
varžaljenja cesarjevega veličanstva, ker je
na priznici vtel, da je cesar veri sv.
varne solke postale protedil. Obravnava

64 59

je vzbudila silno velika pričkanja pro in
contra; tudi Kapitelški vikar Tomarič, ki je bil
prije Kaplan v Ribnici, je nastopil kot priča.
Župnik Lesjak je bil obsojen na 3 mesece za
pora; ta si je obsodbo taklo hudo tolmačil,
da je, predno je kazen nastopil, umrel.

42 letni polomeški župnik Nogolin
Michael je bil obdolžen, da ščuva ljudi proti
deržavnim postavam. Bil je opravičen.

Leta 1871 po toči pošlo dovarni
Kmetje so dobili 8. junija podporo v znesku
30,000 gold., a 12. augusta 1874 je toča zopet
vse pobila t.j. dva mesca po prejeti podpori.

4. sept. je bil pri Toplicah medved ustrel-
jen; pripeljali so ga na glavarištvu.

19. 12. je Jam oboovil pekarnijo; mesto je
imelo 4 peke in še lastno pečnico.

20. decembra se je bliskalo in gromelo ka-
kov v paletni vrvčini.

Zadnji dan meseca oktobra je bil župan pozvan naj se poda v Ljubljano in pridruži deputaciji, ki se bo na Dunaj do cesarja podala, da izprosi gradbenje dolenjske železnice. Župan Rizzoli, ki je na Dunaju farmacijo studiral, se je takoj na pot podal. Deputacija so tvorili ti člani: deželni glavar Kalteneker, ¹⁸⁹¹ Langer, Flöczer, Pfeifer Dr. Seifer, Dr. Lasan, Dr. Supan, German, županaj Vituzgore in ir Fludega. 6. nov. je bila deputacija od cesarja sprejeta; potem se je podala še k ministrskemu prezidentu Auersperg, k finančnemu ministru Depretiu in trgovinskemu ministru Banhanse. 20. novembra so dospeli v Rudolfov trije inženirji in so pričeli z delom za trase, najprej dolenjske železnice proge; različni Koli in stebri, in na njih priterjene deske z znaki, so oznanovali delovanje inženirjev.

57. Vstopil sem 15. sept. v T. gimnaz. ^{6v}
 najred. Koncem julija so zapustili zavod
 direktor Dr. Lindler, profesorji Ant. Lavčner,
Joz. Ott in Paul Tomašič; enako tudi p. Burke,
hard Swinger in p. Regalat Stamer, ki sta
 pa tukaj ostala.

Rojan p. Burkhard Swinger je poučeval 36
 let, 1838-74; učil je dijake tudi dostojnega
 vedenja in zdel je na to, da se lepo obnaša-
 jo, zato je bil znan le z imenom „gospod“.
 Nival je še nekoliko let tu; potem so ga v
 Lublano kot nemškega spovednika porvali.

Pater Regalat Stamer je bil rojen na Mir-
 ni in se je šolal na univerzi v Inomostu,
 skupno z Rudolfovicanom p. Serafinom Pram-
berger, ki je bil profesor v Parizu. Na tukaj-
 šni gimnaziji je deloval 14 let, 1860-74; ostal
 je v tukajšnjem samostanu, kjer je strogo
 ascetično živel.

74
516
Na novo so vstopili pravicašno Poljak Joz.
Ogorek, Stajere Leopold Koprivič, vojak Anton
Derganc, Dunajčan Antea Riedel in vojak
p. Huzolin Sattner; še le teden po pričetku
pouka je došel iz galiskega Brodyja di-
rektor Jan. Fiser, ki ga nam je predstavil
p. Bernard Vok, otvorivši vrata solne sobe,
z besedama: exste Klaus! Mnogi izmed nas
so vsipnili zagledavši ga, ker nič milega
ni sijalo iz njegovega obličja. Tudi Tiso
leu Julij Tuš je kot suplent nastopil tu
svojo službo.

Razrednik v I. razredu je bil Kopriv-
ič, kar je ostal do dovršenega IV. razreda.
Prvi vtis ni bil slab, toda sčasoma se mi
ni priljubil; bil je nagle jere, da celo
trogoten je neredko postal in nas zmerjal,
da smo leni. Karlov lena Kerkar - a njegova
marljivost se tudi ni dala primerjati
z bistro Savinjo, kar je imel izpita le za

nizjo gimnarijo, kar se je pa šele pomejje
zvedelo, ko se je moral v uvrstitvi profesor,
jev naraj pomisliti.

Učitel geografije je bil Frane Šuklje
Kancem leta je namreč, da bo prihodnjo uro
vse učence iz celoletne teorije izpraševal,
naj se dobro pripravimo. Leta pa kosa kdo
je danes k temu izpitu prijaviti, to balpa
storil. Pa sem si mislil: prihodnjo uro ne
bom prav nič več vedel, Rektor sedaj sem,
pa sem se oglasil k katoliškemu izpitu, vsa
vprašanja sem dobro odgovoril in dobil:
lobenswert. Jaz sem smatral Šukljeja
za Nemca, ker vse leto nisem ne ene slovenske
besede iz njegovih ust čul, ni mi bilo
znano, da je pred par mesci - gimnar.
izvestje l. 1874. prineslo njegov spis o po-
četkih 30 letne vojske v slovenskem jeziku,
in to v času hudih bojev med Nemci in
Slovenci, in je bil Šuklje razun tega pro-
fesor nemščine in zgodovine.

51a

141
Slovensčino je poučeval Korošec Jakob
Wang, importantna oseba, a jako dobrodušen
gospod. Zivali nam je opisoval rojaka
Antona Dergana ki je v Ptujja došel.

51a v petju nas je uvel mladi pater Hu-
golin Sattner; njegov oče je bil prostari u.
radnik in je v Kandiži stanoval; njegova
mati je bila Metličanka Zutraš; radi
tega so ga mnogi, ki jim je bilo ime Hugo-
lin tuje, imenovali: Zutrašev gospod.

12. 7. 1874 je bil v mašnika posvečen in
tallj na ljudski šoli kot učitel nastavljen;
da so ga njegovi predniki tudi za organista
in k. k. k. za učitelja petja na gimnaziji
imenovali, in stem dosedanjega organista
veleraslusknega prof. p. Rafaela Klemenčiča
zelo žalili; tega se menda niso zavedali.
P. Hugolin je bil vedovnik skor in skor;
njegovemu neumornemu trudu je pripisovati

da so se muzikalne prireditve v prosepch dijas,
 tega podpornega društva vedno veliko izver-
 šile; on je izveršal Ludovika Ludovickika
 in Emila Hlochraterja v glasbenika. V
Dolenjskih Novicah je popisal živatno dijati
 ko življenje njegovih dni, ko so se dijati
 mogli se prosto gibati, kar posledj ni bilo
 več mogoče. 1912 št. 9.

Moji sošolci v I. gimn. razredu in razen
 je imenovanih so bili:

Dular Janer iz Vavte vasi, njegov oče je bil
 lastnik hiše v Kandi in v Kateri je kipar Hu,
šlan staroval; I. II. III.; potem je ostal na domu.

Novac Janer iz Sakoveca pri Dobernicu; 3, 4,
 I. - VIII.

Pelko Janer iz Toplic 3, 4, I. II.

Rozina Karl, brat Eduarda Rozina, I. II.;
 po IV. raz. je zapustil gimnarijo

Spis Roland, I; njegov oče je bil stotnik
 v lovskem bataljonu

51 a 7 c
Vseh prvošolcev nas je bilo 25, vseh gimna,
zijcev 95, v obojnem obziru najnižji šte,
vilki, od Kar zavod obstoji; vsekakor smo
se pa mi prvošolci krepko držali, ker je
25⁴/₇₀ ploveršilo gimnarijo

26.7. 1947

52
175

1875

52. Rudolfovčani so radi streljali; l. 1807 so si sezidali svoje strelišče ki je blizu mestnega mlina, od tu so naboji prihajali čez Hovts v Ragov log, kjer je Sebestin Wolf v varnem zidanem zavetju tičal in po vsakem strelu narnanjel kaj je naboj zadel.

Lovske bataljona je imel svoje strelišče v Imo, letovem gozdu pri Čalejivasi; kadar so vojaki z svinčeniimi krogli streljati prenehali, so krogle poiskali da jih z seboj vzemo; toda to iskanje je bilo večkrat le površno; ko so vojaki odkorabali, so pričeli civilisti poravnajeje iskati, in so se marsikatero kroglo izkopali; oroglar, ski mojster Mandlin v Trebnju jih je potreboval in dobro plačeval.

7d 52

Tretje strelišče je bilo v Louvanovem gozdu pri Loveni, tu so se vadili domobrambovi v streljanju; na tem jako prostornem strelišču so se prirejale veselice in plesi; v lepih poletnih nedeljah je bilo tu zelo živahno, ker se je streljalo in plesalo.

15. 6. je prišel nadzorovat general-marsal Bevon Kuhn; 14. 7. pa ropet Pirkner. Oba sta bila slovesno sprejeta.

1. 4. je bil imenovan prezident Gorčan prezidentom lublanskega okrajnega sodišča; mestna godba mu je priredila serenado, enako tudi glavariju Ettele ko je bil imenovan vladnim svetnikom. V majniku je došel novi prezident okrajnega sodišča Vincenc Jevnikar iz Lublanske, v septembru pa svetnik Vidic, dotlej okrajni sodnik v Litiji. Dr. Viktor Leitmeier je bil tu le $1\frac{1}{2}$ leta, in odšel v Lublano.

52 53

75

Pouk na gimnaziji sta nadzorovala Jan⁷²
Solar, ki je bil po par letih nadzornikom
v Dalmaciji imenovan; in Dr. Matija Vrečko,
mož nemškega mišljenja, ta je bil na Du-
naj v ministerstvo porvan; njegov sin
Alfred je dvojni svetnik in profesor prava
na univerzi v Trnovostu.

Učiteljica Ernestina Klein je dokončala
svoje delovanje na dalkiški šoli; njeno mesto
je zavezala nadučiteljica Viljelmína Pec, in
učiteljica Amalija Khamičar.

59. Prošt Simon Vilfan je prejel
od cesarja red. železne krone 3. vrste, s Kate,
viri je združeno plemstvo. Kapitalska cer.
Ker je ^{pred leti} gotovo imela veliki altar iz barvne
dobe, to se da iz tega sklepati, ker so bili
vsi šesteri stranski altari leseni in iz
barvne dobe; prošt, ki je dal te naredi,
ti je postavil tem primeren veliki altar.

59
77

Jaz tega altarja nisem videl, pač pa
sестere stranske in tudi barvni veliki altar
v samostanski cerkvi, ki ga pa tudi od l.
1885 vse ni. V Kapitelški cerkvi je stal
v mojih mladih letih gotični veliki altar
katoliški stoji še danes. Za ta altar je del
prošt Simon Vilfan l. 1875 narediti Kipar
sv. Miklavža pri Huslanu; ta ni bil
kipar, le porčutar; vse kiparstvo in
stičarsko delo je izvrševal pom. očník An-
drej Flafner; tega sem pogosto pri delu opa-
zoval, ko je ali slikal ali iz lipovih de-
bel sohe klesal. Pompozantno visoke sohe
sv. Miklavža so postavili v trou; pred sohino
ma nogama je bilo naslikano mesto, ki
ga sv. Miklavž blagoslovlja. Tdca je bila
v istini dobra, izvršitev tudi, pogled na
Miklavža v troui je bil veselejši.

Prošt Vilfan je cerkvi preskerbel 6
visokih velikih svečnikov; jako umet,

niško delo, govorilo se je, da so bili v Parizu
naročeni; če je to res, ne vem; to pa vem, da mi
je svetlovin Jurca vedel, da je en masni
plasec iz Pariza došel.

Hanoniki ni so prostu Vilfanu pomagali.
Joane Anzilovan iz St. Vida pri Stični, roj 24. 9.
1799; je bil, ^{L. 1860} Hator prost Vilfan, vojaski ka-
pelan, ⁺ dekan v Ljubljani, od tam je sem prišel.

Karl Legat, roj. v Ljubljani 20. 10. 1813; je bil
vedno pri soli; voditelj ljudske sole v Skofji,
Loki ^a ⁺ potem v Ljubljani, bil je eleganten go-
~~spod in nadzornik ljudskih sol;~~

Anton Grašič roj. v Natla 10. 1. 1803; je bil
župnik v Stenju, dekan v Hriškobistrici, se
je vsled oslabelosti tresel in vendar vse
dolžnosti natančno splohuoval;

Andrej Strabec iz Višnjejgore, roj. 22. 10. 1813; je
bil župnik v Tolsti in potem na Toplicah;
z seboj je privedel svojega brata, ki mu je
vrt obdelaval.

Hanonik Anzilovan je tu umrl 9. 2. 1840, doživl-
ši 47 let

1a

53
7h 59

do l. 1847; od tam je prišel v Idrijo,
kjer si je stekel velike ³⁰sluge za solo.
Idrija je imela nad 4500 prebivalcev
in le eno tvirazredno solo. Vodja Legat
je imel mnogo dela predno je dose-
gel svoj namen. L. 1850 je tvirazred,
niso razširil v štirirazrednico. Ker
je idrijski živostrebeni rudnik potrebo-
val mnogo pisarniških moči in pisanj,
koo, razun tega je pa tudi po vsej de-
želi primanjstvovalo ljudskih učiteljev
se je vodji Legatu posrečilo v Idriji u-
stanoviti dvarazredno pripravnico; on
je postal njen vodja; iz te pripravnice
je izšlo v 14 letih njenega obstoja
193 dobro izvečbanih ljudskih uči-
teljev med njimi 64 Idrijčanov. L. 1866
so lublansko dvarazredno pripravnico

72 00
razširili v štirirazrednico, idrijsko so pa
ukinili.

Karl Legat se je l. 1859 iz Parizi v Lubla.
no Hot vodja normalke preselil. V av.
guštu 1870 je bil imenovan Kapitelstkin
Kanonikom; do svoje smrti 5. 9. 1878
je bil tudi okrajni solski nadzornik.
Hot rojen Lublančan je imel eleganten
nastop v vsem svojem vedenju; želel si
je priti v lublanski Kapitel - a ta želja
je ostala neizpolnjena.

95

54

7 j

54. Rudolfov je pravnoual počeniti od 500 letnice l. 1865 vsako leto malo posebno slovesnost, toda take, ka. Morina se je veršila 25. in 26. jenuja, je že dolgo ni bilo. Cesar je mestni gardi daroval novo zastavo, in cesarica Elizabeta ji je bila kumica in ji je traktovo daroval, la.

Dne 8. jannarja so pripeljali zastavo v Rudolfov; 9. l. so jo na rotovni vprico vseh oblastnij in zaboja dvignili in z kuhlratnimi kivijskimi klizi požaravili. Zastava je vredna 2000 gold; je iz teške svile in silno mešnih tkanin; stara zastava je že potlej zaslužila vsled svoje onemoglosti, nosil jo je Motlar, Kupferschmied. Gorenc ki je ob. r. umrl; ta bi nove zastave ne bi zmagal; izvolili so si todaj novega zastavonošo, krepkega Kerčmarja in

75

54
712

mesarija Franca Pintarja. 17. 1. je bila
v Kapitlu slovesna masa za meščansko gar-
do, potem je na glavnem trgu glavar Ekcl
zastavo meščanski gardi z primerenim nago-
vorom izročil; z živijo klici in tritkratnim
strelom je garda zastavo porjavila.

V petek 25. 6. se je odšel Rudolfov swa-
toevko obletko; vse hiše so imele zastave
enako tudi Klandija. Pred 6. leti varbita
mestna godba je zopet prvič polnoštevil,
na nastopila, ker so se odpadniki k njej
proverili. Ob 4^h popoldne se je Kerska
meščanska garda do Majntingerja v
Klandiji pripeljala; do tje ji je šla napro-
ti mestna godba in jo je do rotovja
povedla. Hostanjevica meščanska
garda je sem dospela, ko se je že
mračilo; godba je ni mogla sprejeti, ker
se je že za minoxov pripravljala; oficerji
meščanske garde so Hostanjevici^{am} porjavili.

Po bujno versvetljenem mestu je ⁵⁴ ₇₁
korakovala z mirorovimi nebrojna množica
ljudi. V soboto 26. 6. ni bilo šolskega
pouka. Glavni predsednik Bohuslav vitez
Widman, deželni glavar Kaltschek in
mnogo drugih drugih vlačnih gostov se
se zbrali ob 9 h dopoldne pred rotovžem
kjer so postavili dva šotona, s mešanika
garde naredi četirnat; rotovžu nasproti
se je postavila rudolfovska garda, na nje
nem desnem krilu Herška, na levem krilu
Kostanjeviška garda; po prihodu Kapitel,
skih gospodov se pripeljejo v kočiji gospe
Celestina Ekel v črni svileni obleki kot
namestnica Kamne cesarice Elizabete; njeni
spremljevalki ste bili gospe vitezinja Lan-
ger v rivi in županja Rivoli v vijolični
obleki. Med mašo je svirala godba Mih.
Haydnovo masno skladbo; po maši je
prošt Vilfan blagoslovil zastavo in
je razložil njen pomen v slovesnem go.

vore. Zabijanje žebeljev je trajalo 1½ ure,
 potem so Kovakale vse 3 garde z svojimi zastavami
 vami po mestu in Kandiji. Na Katarininem
 tergu so priredili mise in klope; tam so
 obedovali Kerčani in Kostanjčevičani ki
 so jim Rudolfovičani gardisti stregli. Po
 poludne je bila ljudska veselica v Tunho
 vem gorodu pri Zabjivasi, kjer se je ljudi
 kar teklo.

55. Goslej je imelo mesto pet
 letnih sejmov, vsak ponedeljek in petek
 je bil tekni dan; sedaj pa je mesto dobi-
 lo pravico, da je vsak prvi ponedeljek
 v mescu tekni dan tudi za živino.

4.2. je Dularjev hlapec vrazil očeta Dr.
Böhma, v bližini St. Janeža je na sedalu za-
 spal, na tla zderčal in se ubil.

14. so na gimnazijskem dvorišču stoori-
 li telovadnico za dijake. Smesno je bilo, ko
 je trebusasti direktor Fiser k telovadbi vzpod,

55 7m

bujal dijake, sam se pa telovadnega
ovodja niti dotaknil ni.

1. majnika je priredil direktor Šišer izlet
z godbo na Toplice, od Hoder so se dijaki
šele ob 11^h po noči domu vrnili.

Zoolo vodja zemljiške knjige je stopil
v funkcijo v pokoj, njegov naslednik je bil
Majntinger.

Profesor Haberland, zastopnik poljedelškega
ministerstva je prišel da se prepriča je li
posestvo Cjern za poljedelstvo solu pri,
pravno ali ne.

6. novembra je slavil prvost. pl. Vilfan
svojo zlato mašo; novo posvečeni kleriku
škof Dr. Hvirostom Pogaciar mu je pri-
digoval.

Narodni dom so pridno zidali in spod-
nje prostore dogotovili 14. 11 se je preseli-
la ^{šitalnica} v svoje nove prostore, v veliki dvorani
so pa prirejali gledališke predstave.

2.12. je sem došel davčni nadzornik
Elsner.

55a Dva verla Florata iz Žakanja sta tu
studirala; Sigmund Suflaj, 1859-67 I.-VIII.;
Daniel Suflaj, 1863-70 I.-VIII.; ta je 24.11.
poročil znano lepoticu Bacherjevo Eno, in
je jolkajčvo odpeljal v Velikelašice, kjer
je mnogo let kot vzoren sodnik deloval.
Slupnoga Eno je ^{tam} umrla 14.9. 1918.

Smertna tosa je pobrala 10.1. 90
letnega Mahorčiča. 10.4. je umrla daleč
na otlobo znana ^{stanovanjska} mati dijakov, Barantec.

Na na Bregu; vojina Junc iz St. Petra.
8.7. ^{je umrl} cesar Ferdinand v Pragi; v Kapitlu in
samostanu ^{je bila} slovesna črna masa.

24.12. ^{je umrl} trgovec Janex Polak, imel je tudi
lotto-hollerturo. 64 let; po treh letih
mu je sledil ^{30 letni} sin Janex v grobi; ^{7.4.1898} dve hčeri,
Matilda in Viljelmina, sta se 25.5. 1881
omžili; tiskar Strajec in trgovec Vabanc
sta ju poročila. Matilda je je 2.5. 1889
umrla, svojemu soprogu dva sinčka za,
pustivši.

Letošnji maturanti so se tu sešli l. 1905⁷⁴
da slavijo svojo 30 letnico, vdeležili so se
Noviček Ferdinand, sollicitator,

Bobek Alojz, župnik, Ludvik Jošt prostni u.
radnik, Mahusek Martin, župnik, Rohman
Jovi, notar, Staric Jovi, sodni svetnik, Zamida
Matiya, deželni svetnik, Jozse Franc, župnik.
Umerla sta Flafner Hubert, notar, ⁱⁿ Rojina
Viktor, notar. Slovesnosti je prisedeloval
dvojni svetnik Fr. Lullje, njih bivši profesor.

Na praznik sv. Rošnjega telesa je bil
2. blagoslov ^{vedno} pri rotovških arkadah. Župan pl.
Sehman je dal v letih svojega županstva v tej
priliki ^{rotovš} z zastavami in venci ozaljšati, enako
so storili njegovi nasledniki v županski časti.

20. 7. 1947

56

1876

56. Preteklo šolsko leto se je po stari tradiciji pričelo še z 1. oktobrom, a končalo se je z 15. julijem. Letos se je pričelo že z 15. septembrom, v svojih součencih v II. gimnaz. razredu, vem le malo.

Janer Klemenčič iz St. Lovrenca, moj součenec in odličnjak v 2., 3., 4. in I. je zapustil zavoda Antona Limončiča iz Leskova, II., I-IV.

Karl Brunner je došel šele v II. in bil je le to leto tu; a to zadostuje, da sem se ga v najboljšem spominu do danes ohranil. Bil je nečak družinskega svetnika Godfrieda Brunnerja, toraj je razjemal med nami glede vsega živja najvišje socialno stališče. In vendar ni imel nikakega napuha; bil je prijazen in ponižen, da sem se čudil. Odličnjak v vseh predmetih je vsakemu rad pomagal; dasi je bil njegov stric

rodem Kočevan, in steber tullajskih Nemcev, ⁷⁵
 ni imel Karl prav nobene nemške prevzetno-
 sti, in je z nami le slovensko običeval. Stano-
 val je pri svojem stricu; v Kapitulu je pri pon-
 tifikalni mazi deloval škofovsko paliso, kar
 je najvišja stopinja ministrantstva Karijere;
 Ko je direktor Fišer to zvedel, mu je prepove-
 dal, čes, da je to pod dijaško čast. Da je
 pa Fišer pijane dižalte ob 11^h po noči iz
 izleta domu pripeljati dal - to ni bilo
 pod dijaško čast.

Jori. Groß iz Vünjezove II. in III. O teh štirih
 sošolcih nisem povneje nikdar nič več
 čul.

Tima je bila silno huda; dižalki ki so
 prihajali iz Zalyevari, Smihela, Gotneva,
 si z knjigami obteženi v šolo, so na tem
 kratkim vsakdanjim potovanju mnogo ter-
 peli, ovolito kadar so imeli vagon knjig
 še risarsko desko!

57
75

57. Po dveletnem službovanju je prof. Fr. Luklj odsel v Ljubljano; na njegovo mesto je stopil Metod Donemiler iz Trnava na Tirolskem. Nekoliko dni po pričetku pouka je sem došel. Direktor Fišer ga nam je predstavil; ^{Fišerjeva} njegova govorica so bile nemške besede z češkim naglasom, ki nam je bil tuj; včasih se nam je zdelo da je podlaga njegovih nemških besed kakšna češka melodija.

Donemiler je bil obličen kot popotnik, ki je ravno iz voza stopil in se naravnost v sivo podal; tudi njegov klobut je imel nam neznan obliko; po direktorjevem odhodu je pričel govoriti, a mi ga nismo razumeli; kar je rekel je bila vse drugačna nemščina, kakor smo jo doslej slisali - simevci so prevladali. Potem je nekaj na tablo napisal, a tudi njegove latinske črke so nam bile uganjke.

52
7^t

Šešsona smo se ga privadili; bil je moč
po Božji volji, nihče mu ni mogel ničesar
očitati in radi smo ga imeli; razen v III.
smo ga imeli vseh razredih do VIII.
Spoznali smo varložen med nemško du,
najsko in tirolsko govovico; Dunajčana
Riedla smo v I. tatuj razumeli, akoravno
ni imel tako lepo dončnega glasu kakor
Donemiler; kar je Riedel napisal ali na-
pisal je bilo v skladu z našo izobrazbo;
od Donemilerja smo se pa kaj čisto nove,
ga naučili.

Na gimnazijo se je povrnil profesor
Mihael Pečar, ki je bil tu že l. 1871;
všel je na gimnazijo v Vinkovcih na Ško-
vaškem; tu je poučeval zopet 4 leta in se
preselil v Tešín v Šleziji.

Telovadbo je učil na strelišču, ki je bilo
sreštom posuto, prof. Franc Spauman, ki je
bil sam velj telovadec; koncem šolskega

1876 70 711 50
leta je zapustil zavod, na Dunaju je poučeval
na gimn. v VIII. ulicah. Kjer je učil tudi Jož. Stritar.

58. Občinske volitve 29. februarja
so ga Slovenci neugodno zaveršile. Izvolje-
ni so bili v 3. razredu: Ferd. Seidl, Adolf Pauser,
Karl Norman, Dom. Rivoli, Karl Jenkner, Jakob
Mechora; v 2. razr. Albert Lehman, Dr. Ferd. Pöhl,
notar Fridrich pl. Formacher, Dr. Jan. Sledt, Jož.
Heinmüller, Adolf Justin; v 1. razredu: God.
Frid. Spunner, Fran. Slovski, Jož. Ogorec,
Ant. Fločvar, Rudolf Mlepič pl. Krainfelz in
Jož. Bergman; župansko stol je zasedel Leh-
man; svetovalci: Formacher, Ogorec, Jenkner.

Oglavna zaloga tobaka in trafika sta se od
dugovanja po pretoku nekoliko let zapet
na Jenknerju povečali.

Poravnava brambor se je 18. marca ustanovila.
Klobučar Pular je na Lotti ~~brambor~~ gasilce
čeval Raks se imajo kretati; ... medanja
cerkev sv. Antona. Florijana je hiler

58
72
skramba za gasilno orodje; Ker ta ni za
dostopala so postavili v bližini vojaškega
s. Kladivca visok lesen stolp; pri Samassi
v Ljubljani so naročili novo bučgalnico;
ko je došla v avgustu, je privedla po-
čarna bramba javne voje. Počluvar
je bil Adolf Gustin; njegov namestnik
Franz Medved iz Kandije; ta je v svoji
hiši tudi gostilno stvoril.

lovski bataljon št. 7. je zapustil Rudolf.
fov 17 aprila; šele v avgustu je sem došel
8. lovski bataljon iz Pruje.

Guardijan p. Bernard Voorn je odstranil
iz cerkve Kamnite tleke; v tej priliki smo
videli marsikatero geobruvo; cerkev
je dobila nov tlek iz enakovrtilnih mar-
mornatih plošč; tudi stare klopi so
zamenjali z novimi v gotičnem slogu;
osobito ^{lepi} ste bili obe klopi v presveti cerkvi.

prej so bile tam Matke Klopej z prostorem le ^{58.} 72
za 2 osebi, ta dela so bila izvešana 1876 in 1877.

17. aprila je bil v Marini Koncert v Mosist
dijaš Meza podpornega društva pri Katerem
so sodelovali meščani in njih hčere.

Kočevska pošta ki smo jo pogostokrat
videli je zatrobila zadnjikrat 15. avgu-
sta; stem dnem je bil ukinjaen poštari
prijemnik Rudolfov Kočevje.

Pristav Jov. Rovina se je poročil 23. 4.
z Marijo Skaberna.

Davni inspektor Elsner je imel nekreč, da
je na streljici naznanilec Celestina
Wolfa v desno stegno radel. 23. 8.

Na Dunaju je umerla suproga prof. Antona
Riedla na šivici 6. 9.; tukaj pa gospa
Genofefa pl. Pilbach v samostanski cer.
kvi, kjer je polovico dnava premolila,
14. 12.; le 46 let je dosegla.

58
17/12

Miškan in gostilničar Alojz Jenič je pre-
minul od Kapi zadet 5.2. 1876 v 66 letu; nje-
gova vdova Ana roj. Falokar ga je preživela blizu
27 let in je umrla 23.4. 1903 na Derski. Njih
sin Alojz je doveril IV. l. 1871; je bil gostilni-
čar in lovec; je zapustil Rudolfov, bil
gledališki igralec v Ljubljani in je l. 1896
v Zagrebu umrl. Jeničeva hiša št. 88 last-
nik je postal Sladovič, in ga njim 1909
trgovca Jur Picelj.

Alojz Jenič si je pridobil zasluge za svo-
je rodno mesto, kar je bila zamisel vsa,
porekla vseh slovesnosti, in njih izve-
stitev v priliki stvarjenja dolenjske žele-
znice, v dneih 31.5. in 3.6. 1894, delo
njegovega truda.

30. 7. 1947 59

8a

1877

59. Prekovačil sem prag III. razreda.
 Franz Spauman je zapustil gimnazijo; deloval
 je pocej na Dunaju v VIII. ulicaji in bil Kolbe
 ga Joz. Stritarja, ki je tam do svoje upoko-
 jitve učil. Na Spaurmanovo mesto je došel
Rajmund Nachtigal; ni bil Nemec ampak
 steber Slovence; Zürcherecan, ki je tu gimn-
 nazijo dovedil 1854-64 I-VIII. Ni bil moj
 učitel, toda hvalili so ga, da je bil učitelj.
 Ki je terave nemškega učenega jezika dija
 Rom v domači govorici lajšal. Soprog mu
 je bila hiš upravitelja berlinske in zalos-
 ke grajžine Paulina, ki je bil tu l. 1830
 v I. - če se ne motim. Njegov sin Rajmund
 je bil tu 1888-90 I-III. in je postal vseučelisen.

profesor v Ljubljani. Profesor Nahtigal je imel ⁵⁹ ^{8.6}
lepo brado, krepko postavo a je bolhal in je
v najlepših ^{v mladosti} moških letih umrl. Le 13 let ca

Tivolar Juli Tus nas je poučeval v
gerščini; ta predmet je še marsikomu zatilnik
strel, da je moral gimnaziji slovo dati. Ger-
ščina je najstarejši evropski kulturni jezik,
ki je spajal ves stari svet v časa ko je latin-
ščina še v povojih ležala. Res je, da so se
Grki od Egipčanov učili, a so svoje učitelje
prebrali; njih pismeni jezik je vladal na
obalah vsega sredozemskega morja; celo
Judje, ki jim je bilo prepovedano z ino-
mi intimno običevati, in so imeli svoje
že nad 1000 let staro pisanje, so pisali
Knjige 10. pisma nove zaveze v gerškem
jeziku. Če mi smo se gerščine premalo

a je tu navduševal mladino za Klna, 59
sične latinske in grške vzore, ki jih je znal
opisovati, kakor da bi jih bil sam doživel.
Dne 9. 6. 1889 se je M njim podal.

197

59
80

učili - že v I. naj bi imeli namesto 8 ur
latinsčine na teden, le 4 ure latinsčine in 4
ure germine - a še to malo se je pozneje do
sela odpravilo. In vendar se je danes
zelo rabi: zdravilni imenujejo nove bolniki
in nova zdravila z germiškimi imeni, enako
tudi tehniki in drugi. Ko sem bil v Lodriji
je prišel Klemen uradnik pravitelja, ki
se mu je posvečilo z sinovkom novo kemično
spajitev sestaviti, naj mu dam njegovi
in najdlji germiško ime. Profesor Tuš nas
je germično v III. in IV. pisav razumno učil,
tudi Gabelsborgovo stenografijo je poučeval -
val - potem pa je kot poročnik k vajakom
vstrel.

60 v geografiji in zgodovini
nas je poučeval p. Rafacl Klemenčič, tudi

85 60
v VI. VII. VIII nas je v teh predmetih poučeval.
Klamenteč je bil silno nadarjen mehanik: na
pravih je zvero Klavirja z harmonijem, sestavil
je aparat ki je solár, telúr in lunár. Na
naroven način predstavlja te aparat zodiakalen
krog; vstop soluca v zodiak, potovanja zem.
lje okoli soluca in lune okolo zemlje, 5 pasov
zemlje, 4 letne čase, dolžino in kratkost
dneva, lumino force. 40 let pozneje smo na
Dunaju dobili planetár, delo optičke firme
Zeiss, ki klavir ves nebeški svet in tudi
pota planetov; navdušenje in zanimanje za
ta novi umotvor je bilo veliko; škoda da
ni p. Rafael to iznajdbo doživel!

V matematiki nas je pričel poučevati p.
Guarard Tork in nas je poučeval vse
razrede do klaviranskega VIII. Ker je matema-
tika predmet, za katero ima le malo ljui.

di talent - med nami edino le Janez Novac
 ij Šalovec - se je p. Bernard zelo trudil, da
 nam je v glavo vcepil potrebno znanje ma-
 tematike. o kateri je opetovano poudarjal:
 matematika je najbolj eksaktna veda.
 L. 1865 je tu studiral ^{VIII.} Joz. Seicher, doktor
 in profesor bogoslovja in nižjeavstrijski
 deželni maršal; v svojih spominih spomina,
 da se mu je p. Bernard zdel kakor srednje
 veški menih-učenjak, ki vse svoje povestni-
 ke visoko nadkraljuje. Tu je sploh vladal,
 dalo mnenje, da ima p. Bernard več
 vrede v maximeu kakor direktor Fischer v gla-
 vi. Jaz tega ne morem trditi, ker direktor
Fischer mi bil nikdar moj učitelj.

Podobe Križevega pota v samostanski cer-
 kvi so v tistem času otemnele, stariji pa
 storaj da strohneli, lili so brez vsake

60 02

umetniške vrednosti, premoste latve. P. Bern-
nard je dal slikarje vistiti in omislil je
nove slike. Kdo je te slike naredil mi
ni znan. Leta 1938 so pa tudi slike do-
živle jim dolženi čas, naročili so nove,
slikala jih je akademična slikarica Maria
Dr. Sajovicova, ~~glede slikarjev pa ne vem,~~
~~jeli so nove, naročili ali so p. Bernar-
do~~
ve porabili, spovilo se mi je namreč do-
besno: slike so izredno umetniško rezbar-
sko delo, le samo prenovljeni in odločno
pograceni so vsi obratki.

P. Bernard je tudi vestni žid dovidal
in v samostanu vsako leto Naj prenovil in
zloščal; napevil je tlak in samot plošč
pred zakristijo; plošč ni so bile dotlej tu
in v cerkvi je djal pred obednico in ki,
hinja; popravil je pastljinam in v samo-
stankega hodnika je naredil zlošne

17

60, 61 84

lesene stopniice v zakristijo. T. Rafael in P. Bernard sta si stekla velike zasluge za cerkvo in samostan.

61. Majniška Rega izleta sem se tudi jaz udeležil. Podali smo se proti Toplicam, do marofa pri Štebarničah smo šli po sesti, on. Kraj marofa smo se podali v gorcu na stransko pota, blizu Prapreč in južno od Gradisce smo dospeli nad Toplice. Tam smo se kopali, kar nam je prav dobro delo; v kopeli bili smo sami dijaki brez drugih kopalec, potem smo obedovali; papuludne smo norakali v gaj; višji gimnazijci so plesali; direktor Šušter je odredil, naj nekateri slečejo svoje sutnje: to so bile dame plesalke, oni ki so sutnje obdržali so bili gospodje plesalci; mi ostali smo jih gledali, ali smo se po gaju šetali. Ob 4^h smo dobili

živino, ob 5^h smo se pričeli vračati; počasi
 smo korakali ^{vasi} Koxi, katerim smo se zjutraj in
 ognili in v mraku smo domu dospeli. Na
 slednji dan me je glava bolela, nisem
 bil za nikakvo delo in sklenil sem: to
 je bil moj prvi in zadnji najniški
 dijaški isket.

Mesto je imelo svoje Kopalnice
 blizu vojašnice nekoliko nižje mestnega
 mlina; tam so bile kabine za neplavače,
 deska za skakanje v vodo in trampolin za
 plavače, toda mnogi mladeniči, ki niso
 hoteli ali niso mogli vstopnine plačati,
 so se kopal v Kerki nižje mostu in so
 skakali z verha mostove ograje v Kerko
 kar ni bilo niti dovoljeno, niti estetično,
 a dogodilo ^{se je} vglub tema. V juliju je posta-
 vil 8. lovski bataljon svoje Kopalnice
 na Lotti; dotlej so se kopal vojakⁱ v
 Kerki pod stermbrexkim mlinom, kjer

je voda že plitka, to Kopalnice so se naprej
 pohajali vojaki neplavači, oficerji in vojaki
 plavači so se na Lotti Kopal, kjer je Kerka
 globoka. Pa to vojaško Kopalnico, kjer sem se
 kot plavač večkrat kopal, ni dolgo sameva-
 lo; kmalu je mesto svoje Kopalnice izpod
 vojašnice na Lotto preneslo, kjer so bile
 Kopalne kope na eni strani za moške, na
 drugi strani za ženske, središče med obema
 oddelkoma je bilo odločeno za plavače;
 l. 1878.

V avgustu je otvoril Kvojac Anton
 Jare trgovino z manufakturnim blagom;
 poročil se je 26. 10. 1873 z Joano Pzobič, ki
 mu je rodila tri verle sine. Anton 1856-97
 I.-VIII. je pel 1897 novo maso in je postal mor-
 narški kaplan; Eugen 1890-97 I.-VIII. je po-
 stal profesor, se postal v politično življenje,
 bil je deželni poslanec in odbornik, deželni

poslanec, občinski svetnik in podžupan⁶¹
lublanski, neumorno delaven a je umrl⁸⁰
5. junija 1906 v 58. letu svoje starosti. Tretji
sin Baldomir 1893-1900 I.-VIII. se je pove-
til studiju medicine.

Rusolfovski sejmi so sloveli daleč
na vzhod, celo v inozemstvu so bili na do-
brem glasu. Na žrnjejev in Lukerjev
sejm so prihajali Bavarci in Vörtner,
beržani govejo živino kupovat. V
tem letu je bila razstava rogata ži-
vine na tergu vojašnice; Kar terlo se
je ljudi in jako lepe živine; Komaj sem
se tu in tam skozi gnečo prebil. Lepo
je bilo videti, ko se je otročana žiri,
na iz razstave vrnala, in zraven
nje njeni ponosni gospodarji, ki so
jo tako lepo uredili; 11. oktobra.

62 8j.

62. Dne 11. septembra smo v
drugei poročavili nadvojvodo Rainerja,
600 mož brambocev in tu bivajoči batal-
jon brambocev so Karali kaj znajo;
pristopne trate so bile skoraj prevrte
za toliko število mostov. Po Končanih
vajah so se zbrali oficirji na storčistem
holmcu blizu vrha ceste v polkrogu;
ko je stopil nadvojvoda med nje so
potegnili sablje in nožice in jih nad-
vojvodu v poročav triskrat zaviknili
da so se zalesketale v zahajajočem solncu;
to je bil zame najlepši prizor vse vaje.

Sodišni svetnik ^{Vidic} je bival tu le
2 leti preselil se je v Ljubljano, od tam je
odpotoval Dr. Viktor Leitmeier v Gradec
V Rudolfov je prišel kot sodišni svetnik
Fran Jagodic, obrajni sodnik v Škofji

Ms
PICIGAS L.

SPomini/KnJ. 2

019759134

INIZIATOR M. JAROS. NOVO MESTO
Posebne zbirke

COBISS